

om ändring i lagen (1990:659) om särskild löneskatt;

utfärdad den 17 december 1990.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 1 och 2 §§ lagen (1990:659) om särskild löneskatt skall ha följande lydelse.

1 § Särskild löneskatt skall för varje år betalas till staten med 22,2 procent på

1. lön eller annan ersättning till arbetstagare som vid årets ingång är 65 år eller äldre,

2. ersättning som utfaller enligt kollektivavtalsgrundad avgångsbidragsförsäkring som tecknas av arbetsgivare till förmån för arbetstagare,

3. avgångsersättning som annorledes än på grund av kollektivavtalsgrundad avgångsbidragsförsäkring utbetalas av staten eller kommun som arbetsgivare,

4. avgångsersättning som omfattas av s. k. trygghetsavtal,

5. ersättning som utgår enligt gruppsjukförsäkring som åtnjuts enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer till den del ersättningen utgör komplement till förtidspension eller till sjukbidrag,

6. ersättning som utgår på grund av ansvarighetsförsäkring som åtnjuts enligt grunder som fastställts i kollektivavtal mellan arbetsmarknadens huvudorganisationer till den del ersättningen utgår i form av engångsbelopp som inte utgör kompensation för mistad inkomst.

Skattskyldig är den som utgett sådan ersättning som avses i första stycket.

Vid bestämmande av skatteunderlaget tillämpas bestämmelserna i 2 kap. 3–5 §§ lagen (1981:691) om socialavgifter med undantag av 4 § första stycket 2 och 13.

2 § En enskild person eller ett dödsbo skall för varje år till staten betala särskild löneskatt med 22,2 procent på inkomst av passiv näringsverksamhet här i riket samt, om den skattskyldige före årets början fyllt 65 år eller avlidit under året, på inkomst som avses i 3 kap. 4 § andra stycket lagen (1981:691) om socialavgifter samt vidare på ersättning som utgår enligt sådan avtalsgruppsjukförsäkring som avses i punkt 12 av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen (1928:370) eller enligt sådan trygghetsförsäkring som avses i nämnda anvisningspunkt till den del ersättningen utgår i form av engångsbelopp som inte utgör kompensation för mistad inkomst.

Skatt beräknas inte på sådana inkomster för vilka den skattskyldige skall betala egenavgifter enligt 3 kap. 4 § lagen om socialavgifter.

Skatt beräknas inte heller på ersättning för ett uppdrag där avtal har träffats om att ersättningen för uppdraget skall likställas med inkomst av anställning enligt 3 kap. 2 § lagen (1962:381) om allmän försäkring.

¹ Prop. 1990/91:54, SkU10, rskr. 106.

Vid beräkning av skatteunderlaget gäller i tillämpliga delar bestämmelserna i 3 kap. 5 § lagen om socialavgifter.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

2. Särskild löneskatt skall inte utgå på avgångsersättning som avses i 1 § första stycket 2–4 i fråga om anställning som har upphört före ikraftträdandet och inte heller på ersättning enligt gruppsjukförsäkring eller ansvarighetsförsäkring som avses i 1 § första stycket 5 och 6 eller sådan gruppsjukförsäkring eller trygghetsförsäkring som avses i 2 § första stycket, om försäkringsfallet inträffat före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

ERIK ÅSBRINK

Carl Gustav Fernlund
(Finansdepartementet)

